

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 9. september 2015 — Daniel Unland mod Land Berlin
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgericht Berlin — Tyskland)**

(Sag C-20/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 2000/78/EF — ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv — artikel 2, artikel 3, stk. 1, litra c), og artikel 6, stk. 1 — direkte forskelsbehandling på grund af alder — dommers grundløn — overgangsordning — omplacering og efterfølgende advancement — vedvarende forskelsbehandling — begrundelser)

(2015/C 363/02)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Daniel Unland

Sagsøgt: Land Berlin

Konklusion

- 1) Artikel 3, stk. 1, litra c), i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv skal fortolkes således, at vilkårene for aflønning af dommere er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde.
- 2) Artikel 2 og artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter grundlønnen for en dommer i forbindelse med vedkommendes ansættelse fastsættes udelukkende i forhold til denne dommers alder.
- 3) Artikel 2 og artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der fastsætter de nærmere bestemmelser for omplacering i en ny lønordning af de dommere, der allerede var fastansat før denne lovgivnings ikrafttræden, og foreskriver, at det løntrin, som disse herefter indplaceres på, alene afhænger af den grundløn, som de oppebar i henhold til den tidligere lønordning, selv om denne lønordning indebærer en forskelsbehandling på grund af dommerens alder, for så vidt som den forskelsbehandling, som denne lovgivning indebærer, kan begrundes med målet om beskyttelse af erhvervede rettigheder.

- 4) Artikel 2 og artikel 6, stk. 1, i direktiv 2000/78 skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der fastsætter de nærmere bestemmelser for advancement i en ny lønordning for dommere, der allerede var fastansat før denne lovgivnings ikrafttræden, og foreskriver, at dommere, som på referencetidspunktet for overgangen til den nye ordning havde nået en bestemt alder, fra et bestemt løntrin tildeles en hurtigere lønstigning end dommere, som var yngre på tidspunktet for overgangen til den nye ordning, for så vidt som den forskelsbehandling, som denne lovgivning indebærer, kan begrundes i henhold til artikel 6, stk. 1, i dette direktiv.
- 5) Under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede pålægger EU-retten ikke, at dommere, der er blevet forskelsbehandlet, med tilbagevirkende kraft ydes et beløb svarende til forskellen mellem den faktisk oppebårne løn og den løn, som svarer til det højeste løntrin i deres lønramme.

Det tilkommer den forelæggende ret at undersøge, om samtlige de betingelser, som er opstillet i Den Europæiske Unions praksis, er opfyldt, for at Forbundsrepublikken Tyskland kan ifalde et ansvar ifølge EU-retten.

- 6) EU-retten ikke er til hinder for en national regel som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter en national dommer er forpligtet til at gøre et krav på pengeydelse, der ikke direkte følger af loven, gældende inden for en relativ kort frist, dvs. inden afslutningen på det igangværende regnskabsår, hvis denne regel hverken tilsidesætter ækvivalensprincippet eller effektivitetsprincippet. Det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve, om disse betingelser er opfyldt i hovedsagen.

⁽¹⁾ EUT C 86 af 23.3.2013.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 9. september 2015 — Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro AE mod Europa-Kommissionen

(Sag C-506/13 P) ⁽¹⁾

(Appel — kontrakt om tildeling af finansiel EU-støtte til et projekt inden for samarbejdet på det lægevidenskabelige område — Kommissionens afgørelse om at kræve en del af de udbetalte forskud tilbagebetalt — annullationssøgsmål — afvisning)

(2015/C 363/03)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro AE (ved dikigoros E Tzannini)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved S. Lejeune, som befuldmægtiget og dikigoros E. Petritsi)